

Mala Gospa u Radni

joi, 27 octombrie 2011

{xtypo_quote}Za sve nas, karamske Hrvate, Marija Radna ima posebno znaenje. Mislim da nema onoga me u nama koji bar jednom u životu nije išao bilo pjeice bilo vlakom, autobusom ili autom u namene najvee i najpoznatije hodoasni ko mjesto.

Marija Radna je najvee Marijansko svetište u zapadnom dijelu Rumunjske i nalazi se u aradskoj županiji. Marija Radna prati narod kroz stoljea. Kada proetamo kroz hodnike s lijeve strane bazilike, zapravo kada idemo tamo na ispovijed, vidimo prepune zidove zavjetnih slika koje su vjernici ostavljali kao znak molitve, zavjeta ili zahvalnosti na uslianim molitvama. Svaka je od tih slika pri a za sebe, iza svake se slike krije barem jedna ljudska sudbina, a esto i sudbina jedne cijele obitelji, jer dobro znamo ako jedno u obitelji pati onda zapravo pate svi. No slike na zidovima svjedo e da tijekom ljudskog života, koji slobodno možemo nazvati hodoa i zemljom na putu prema nebu, nismo sami, ve imamo Nebesku Majku kojoj se možemo utjecati.

Imali smo ast da nas do sada pohode vihrvatskih biskupa. Godine 1991., u Lupaku je boravio pomo ni zagreba ki biskup Đuro Kokša, koji je zareadio za sve enika, oca Nikolu Lauša iz Lupaka. Posljed-njih godina, pogotovo, vihrvatske je biskupa posjetilo namene krajeve a ujedno i Mariju Radnu: kardinal Vinko Pulji iz Sarajeva, 2009., biskup Josip Mrzljak iz Varaždina, 2011., biskup Ratko Peri iz Mostara.

Svi su redom bili odueljeni to su ovdje naišli na vjeran puk, koji stolje ima uva svoj jezik, vjeru i tradicije.

Zahvaljuju i pomo i Majke Božje Radne, ve desetlje ima hodoastimo u Mariju Radnu. No, nije uvijek bilo lako. Stoga emo vam ispriopovijedati jedan doga aj od prije tridesetak godina, zna i izme u esdezeti i sedamdeseti godina, za vrijeme komunizma. Namni su hodoasnici pješa ili prema Mariji Radni i nakon izlaza iz Lugoža, pored rijeke Timișara, zaustavila su ih dva tadašnjamilaica te im rekla da se vrate natrag i da bace križeve u vodu. Naime, tada je hodoa i o ito izgledalo kao svojevrsan nemir, pobuna, demonstracija protiv tadašnjeg režima. Ljudi koji su nosili križeve rekli su da oni ne mogu baciti križeve u vodu namto su im milicaici odgovorili da e onda pucati u njih. Ljudi su mirno odgovorili da mogu pucati, ali da oni križeve baciti ne e. Na to je jedan milicajac trgnuo križeve iz ruku namih ljudi i bacio u rijeku. Ljudi su se prepali, no nastavili svoje putovanje prema Radni tko kako je mogao.

Namto dalje od toga mjesta neki je ribar lovio ribu i odjednom ugledao dva križa kako zajedno plove. ovjek je sko io i izvukao križeve te se nekako pro ulo odakle su ta dva križa pa su dvojica Lupa ana otišla i vratila križeve u svoje crkve, i to zamotane u prtlažniku nekog auta. Bila su to temakavremena za vjernike.

Prošlo je nekoliko godina i jedan od milicajaca koji su rekli nam; im hodo asnicima da se vrate s puta i da bace križeve u vodu, odnosno taj koji je križeve bacio u rijeku, trebao se seliti u drugo mjesto, jer je dobio premještaj. Natovario je stvari, sjeo u auto i krenuo. Kada je stigao na ono mjesto gdje je prije par godina bacio križeve u vodu, izgubio je kontrolu auta i pao autom u rijeku i utopio se. Cesta je bila ravna, bio je dan, ali je on jednostavno autom pao i utopio se u onoj rijeci, na istom mjestu gdje je bacio križeve.

Je li to slušaj? Nipošto. S Bogom se ne možemo igrati. I kasnije su milicajci, za vrijeme komunizma, susretali naše; hodo asnike, ali se nitko viš;e nikada nije usudio nešto sli noga napraviti, jedino su ih zamolili da ne pješa e glavnom cestom ve da skrenu poljima.

O ovom događaju sigurno se se prisjeća neki od naših; itatelja. Smatrali smo da je važno upoznati i naše;e mlade generacije o tome kako su naši; stari bili vjerni i kako su bili spremni čak i dati svoj život negoli se odreći križa.

Nadamo se, da uz pomoć Majke Božje Radne, takva se vremena viš;e ne e vratiti, a da ćemo mi dugo i sretno pješ;ati u naše;e najveće Marijansko svetište.

Maria Lacchici